

LIETUVOS RESPUBLIKOS LYGIŲ GALIMYBIŲ KONTROLIERIUS

SPRENDIMAS

DĖL GALIMOS DISKRIMINACIJOS NEGALIOS PAGRINDU, DĖL AUTOMOBILIO STOVĖJIMO VIETOS, SKIRTOS ASMENIMS SU NEGALIA, DAUGIABUČIO NAMO POŽEMINĖJE AUTOMOBILIŲ STOVĖJIMO AIKŠTELĖJE, ŽYMĖJIMO TYRIMO

2024 m. kovo 29 d. Nr. (24)SN-4)SP-33
Vilnius

Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyboje (toliau – Tarnyba) 2024 m. sausio 8 d. gautas pareiškėjo (duomenys neskelbtini) (toliau vadinamas ir Pareiškėju) skundas dėl galimos diskriminacijos negalios pagrindu (toliau – Skundas).

Pareiškėjas Skunde nurodė, kad Bajorų kelio Nr. 17 namo (toliau vadinama ir namas) požeminėje automobilių stovėjimo aikštelėje yra įrengta bendrojo naudojimo asmenų su negalia automobilių stovėjimo vieta, pažymėta dažais ant kelio (asfalto) dangos, kurie yra apsitrynę ir sunkiai įžiūrimi. Pareiškėjas informavo, kad kiti žmonės (be negalios) palieka savo automobilius šioje vietoje, tačiau Vilniaus miesto savivaldybė tokių skundų nenagrinėja, nes nėra kelio ženklo, žyminčio, jog vietos yra skirtos asmenims su negalia. Pareiškėjas Skunde nurodė, kad jaučiasi bejėgis šioje situacijoje, nes būdamas su negalia neturi kur pasistatyti automobilio. Jis teigia, kad kreipėsi į Daugiabučio namo Bajorų kelias Nr. 17 savininkų bendrijos (toliau – namo bendrija) pirmininką, kuris jam atsakė, kad gali užsakyti paslaugą dėl stovėjimo vietos paryškimo, tačiau informavo, kad pats Pareiškėjas už tai turės susimokėti, nes už tai nebus mokama iš kaupiamųjų namo bendrijos lėšų. Skunde taip pat rašoma, kad dėl šios situacijos Pareiškėjas jaučiasi diskriminuojamas dėl negalios, ir mano, kad požeminėje aikštelėje esanti asmenų su negalia automobilių stovėjimo vieta turėtų būti paryškinta vadovaujantis bendra tvarka ir paslauga apmokama iš namo bendrijos turimo fondo, taip kaip yra apmokama už atliekamus kitus aplinkos priežiūros darbus.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo 30 straipsnio 1 ir 2 dalimis, vaiko teisių apsaugos kontrolierė, pavaduojanti lygių galimybių kontrolierę, 2024 m. sausio 31 d. raštu Nr. (24)SN-4)S-69 kreipėsi į Daugiabučio namo Bajorų kelias Nr. 17 savininkų bendrijos pirmininką ir paprašė motyvuotai paaiškinti: „Ar galite patvirtinti išdėstytas aplinkybes? Prašome informuoti, ar

namo požeminėje aikštelėje yra asmenims su negalia skirta automobilių laikymo vieta ir kaip ji pažymėta? Kieko nuosavybė yra asmenims su negalia skirta automobilių stovėjimo vieta? Ar Pareiškėjas kreipėsi į Jus dėl namo požeminėje aikštelėje vietos, skirtos asmenų su negalia automobiliams, žymėjimo atnaujinimo? Jei taip, kokį atsakymą jam pateikėte ir kodėl? Dėl kokių priežasčių buvo atsisakyta padengti automobilių stovėjimo vietos, skirtos asmenims su negalia, žymėjimo išlaidas iš bendrijos turimo piniginių lėšų fondo arba kitų bendrų gyventojų lėšų? Prašytume informuoti, ar namo požeminėje aikštelėje vieta, skirta asmenų su negalia automobilių stovėjimui, atitinka Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2019 m. lapkričio 4 d. įsakymu Nr. D1-653 patvirtinto statybos techninio reglamento STR 2.03.01:2019 „Statinių prieinamumas“ reikalavimus (arba ankstesnio aplinkos ministro 2001 m. birželio 14 d. įsakymu Nr. 317 patvirtinto STR 2.03.01:2001 „Statiniai ir teritorijos. Reikalavimai žmonių su negalia reikmėms“ reikalavimus)?“

Taip pat buvo paprašyta pateikti kitą su tyrimu susijusią svarbią informaciją.

Lygių galimybių kontrolierė

n u s t a t ė:

2024 m. vasario 13 d. Tarnyboje gautas namo bendrijos pirmininko atsakymas – raštas „Dėl informacijos pateikimo“ (toliau – Raštas) ir jo priedai – nuotraukos, kuriose užfiksuotas automobilių stovėjimo vietos, skirtos asmenims su negalia, ženklimas.

Siekiant išvengti pateiktos informacijos ir atsakymų klaidingo interpretavimo, gauta informacija, atsakymai, kurie yra reikšmingi tyrimui, yra cituojami pažodžiui.

Rašte minima, kad Pareiškėjas negyvena adresu Bajorų kelias 17, Vilnius bei nurodoma, kad jis nesikreipė į bendrijos pirmininką nei elektroniniu paštu, nei kitomis komunikacijos priemonėmis. Namų bendrijos pirmininkas Rašte nurodė, kad „Požeminėje automobilių stovėjimo aikštelėje yra įrengta asmenims su negalia skirta stovėjimo vieta, kuri paženklinta Kelių eismo taisyklių 3 priede nustatytu neįgaliojo su vežimėliu simboliu Nr. 1.24. Ženklinimas yra dalinai nusidėvėjęs, tačiau atpažįstamas ir vairuotojai privalo juo vadovautis. Vadovaujantis Kelių horizontaliojo ženklinimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2012 m. sausio 31 d. įsakymu Nr. 3-82 „Dėl Kelių horizontaliojo ženklinimo taisyklių patvirtinimo“, 116 punktu, kelio ženklų naudojimas kartu su simboliais ant kelio važiuojamosios dalies nėra būtinas. <https://e-tar.lt/portal/lt/legalAct/TAR.91891E789689/asr>“. Atkreipiame dėmesį, kad vadovaujantis Kelio ženklų įrengimo ir vertikaliojo ženklinimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro

2012 m. sausio 31 d. įsakymu Nr. 3-83 „Dėl Kelio ženklų įrengimo ir vertikaliojo ženklinimo taisyklių patvirtinimo“, 13 punktu, įrengiamų ženklų aukštis (nuo važiuojamosios kelio dalies iki ženklo skydo apatinio krašto) turi būti 2,2 m, todėl patalpose įrengimas techniškai neįmanomas. <https://e-tar.lt/portal/lt/legalAct/TAR.D4CD47236BC8/asr>“.

Į klausimą, „kieno nuosavybė yra asmenims su negalia skirta automobilių stovėjimo vieta“, Rašte atsakyta: „Asmenims su negalia automobilių stovėjimo vieta priklauso visiems bendrasavininkams, kurie įsigijo parkavimo vietas po Bajorų kelias 17 namu, Vilnius“.

Rašte namo bendrijos pirmininkas informavo, kad „Asmenims su negalia skirta stovėjimo vieta požeminėje automobilių stovėjimo aikštelėje buvo įrengta 2008 m. pagal patvirtinto statybos projekto sprendinius, pagal tuo metu galiojusius teisės aktų reikalavimus, įskaitant STR reikalavimus“.

Papildomai Rašte pateikta informacija, kad „Bendrijai gavus 2024-01-02 (duomenys neskelbtini) (Bajorų kelias 17 namo gyventoja) kreipimąsi el. paštu dėl vietos su negalia ženklinimo atnaujinimo buvo kreiptasi į kelio horizontaliojo ženklinimo paslaugas teikiančias įmones, kurios informavo, kad ženklinimo darbų žiemos sezono metu (kai oro temperatūra <+10C) neatlieka dėl netinkamų oro sąlygų. Atsižvelgiant į tai, horizontaliojo ženklinimo atnaujinimo darbus numatyta užsakyti ir atlikti esant tinkamoms oro sąlygoms. Informacija pateikta (duomenys neskelbtini) elektroniniu paštu.“

2024 m. kovo 22 d. namo bendrijos pirmininkas Tarnybai atsiuntė el. laiškų kopijas, patvirtinančias, kad kreipėsi į darbus vykdančią įmonę dėl automobilių stovėjimo vietos, skirtos asmenims su negalia, ženklinimo atnaujinimo ir prašė darbus atlikti kuo skubiau.

Lygių galimybių kontrolierė

k o n s t a t u o j a:

Skundo tyrimo metu vertinta, ar dėl automobilio stovėjimo vietos, skirtos asmenims su negalia, daugiabučio namo požeminėje perėjoje, ženklinimo nebuvo pažeistos lygių galimybių įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatos.

Lygių galimybių įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatyta, kad, įgyvendindamas lygias galimybes, prekių pardavėjas, gamintojas ar paslaugų teikėjas, nepaisydamas lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos, privalo visiems vartotojams sudaryti vienodas

sąlygas gauti tokius pačius gaminius, prekes ir paslaugas, įskaitant aprūpinimą būstu, ir taikyti vienodas apmokėjimo sąlygas ir garantijas už tokius pačius ir vienodos vertės gaminius, prekes ir paslaugas. Atsakomybė sudaryti lygias galimybes gauti paslaugas yra numatyta paslaugos teikėjui, neatsižvelgiant, ar jis yra tam tikros fizinės erdvės savininkas, ar ne. Ši Lygių galimybių įstatymo nuostata taikoma tik tokiu atveju, kai klientui (vartotojui) dėl jo asmens tapatybės požymių ar savybių yra atsisakoma teikti paslaugas arba dėl šių asmens savybių jos teikiamos nevienodomis sąlygomis.

Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos (toliau – Konvencija), kurios dalyvė yra Lietuva, 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, jog valstybės, šios Konvencijos šalys, užtikrina, kad prieš įstatymą visi asmenys lygūs ir lygūs pagal įstatymą, taip pat turi teisę į lygiavertę įstatymo apsaugą ir teisę vienodai naudotis įstatymo teikiamomis galimybėmis be jokio diskriminavimo. Valstybės, šios Konvencijos šalys, draudžia bet kokį diskriminavimą dėl neįgalumo ir garantuoja neįgaliesiems vienodą ir veiksmingą teisinę apsaugą nuo diskriminavimo dėl bet kokios priežasties (Konvencijos 5 straipsnio 2 dalis). Konvencijos 9 straipsnyje „Prieinamumas“ įtvirtinta pareiga valstybėms, šios Konvencijos šalims, siekti, kad neįgalieji galėtų gyventi savarankiškai ir visapusiškai dalyvauti visose gyvenimo srityse, imtis atitinkamų priemonių, užtikrinant neįgaliesiems lygiai su kitais asmenimis fizinės aplinkos, transporto, informacijos ir ryšių, įskaitant informacijos ir ryšių technologijų bei sistemų, taip pat kitų visuomenei prieinamų objektų ar teikiamų paslaugų prieinamumą tiek miesto, tiek kaimo vietovėse.

Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių komitetas 2014 m. gegužės 22 d. Konvencijos 9 straipsnio „Prieinamumas“ Bendrojoje pastaboje Nr. 2 (toliau – Pastaba) nurodė, jog prieinamumas yra asmenų su negalia gyvenimo savarankiškai ir visapusiško bei lygiateisio dalyvavimo visuomenės gyvenime prielaida. Be fizinės aplinkos, transporto, informacijos ir ryšių, įskaitant informacijos ir ryšių technologijų bei sistemų, taip pat kitų visuomenei prieinamų objektų ar teikiamų paslaugų prieinamumo asmenys su negalia neturės lygių galimybių dalyvauti savo visuomenės gyvenime (Pastabos 1 str.). Svarbu, kad prieinamumo klausimas būtų sprendžiamas visais aspektais, apimant fizinę aplinką, transportą, informaciją ir ryšius, taip pat paslaugas. Subjektų, valdančių pastatus, transporto infrastruktūrą, transporto priemones, informaciją ir ryšius, taip pat paslaugas, juridinio asmens statusas ir viešasis ar privatus pobūdis nebeakcentuojami. Visuomenei tiekiamos prekės, produktai ir teikiamos paslaugos turi būti prieinamos visiems, neatsižvelgiant į tai, ar juos / jas valdo ir (arba) tiekia / teikia valstybės institucija ar privati įmonė. Neįgalieji turėtų turėti vienodas galimybes naudotis visomis visuomenei tiekiamomis prekėmis, produktais ir teikiamomis paslaugomis taip, kad būtų užtikrintos veiksmingos bei vienodos galimybės ir gerbiamas jų orumas. Toks požiūris kyla iš draudimo diskriminuoti; prieinamumo galimybių neužtikrinimas turėtų būti laikomas diskriminacija,

nesvarbu, ar kaltininkas yra viešasis ar privatus subjektas. Prieinamumas turėtų būti užtikrintas visiems asmenims su negalia, nepaisant negalios pobūdžio, neišskiriant jų jokiais pagrindais – rasės, odos spalvos, lyties, kalbos, religijos, politinių ar kitų įsitikinimų, nacionalinės ar socialinės kilmės, turto, gimimo ar kitokios padėties, teisinės ar socialinės padėties, ar amžiaus. Sprendžiant prieinamumo klausimą reikėtų ypač atsižvelgti į neįgalųjų lyties ir amžiaus aspektus (Pastabos 13 str.).

Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintas pamatinis asmenų lygybės principas. Konstitucijos 29 straipsnyje skelbiama, jog įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms ar pareigūnams visi asmenys lygūs; žmogaus teisių negalima varžyti ir teikti jam privilegijų dėl lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų. Asmenų lygybės principas iš esmės reiškia diskriminacijos draudimą, o diskriminacija dažniausiai suprantama kaip žmogaus teisių varžymas ar tam tikrų privilegijų teikimas, atsižvelgiant į lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų požymius (Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 1998 m. lapkričio 11 d. nutarimas).

Lygių galimybių įstatymo 1 straipsnyje nustatyta, jog šio įstatymo paskirtis – užtikrinti, kad būtų įgyvendintos Konstitucijos 29 straipsnio nuostatos, įtvirtinančios asmenų lygybę ir draudimą varžyti žmogaus teises ir teikti jam privilegijas lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų pagrindu. Taip pat šiuo įstatymu siekiama, kad būtų įgyvendintos ir Europos Sąjungos teisės aktų, nurodytų šio įstatymo priede, kitų tarptautinių sutarčių nuostatos. Konstitucijoje įtvirtintos asmenų lygybę reglamentuojančios pagrindinės nuostatos yra perkeltos į Lygių galimybių įstatymą, kuris draudžia diskriminaciją šio įstatymo taikymo srityje ne tik dėl konstitucinių nediskriminavimo pagrindų, bet ir dėl kitų žmogaus tapatybės požymių ar priskiriamų savybių, kurios yra įtvirtintos Lygių galimybių įstatyme.

Pagal Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 1 dalį, diskriminacija – tiesioginė ar netiesioginė diskriminacija, priekabiavimas, nurodymas diskriminuoti dėl lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos. Tiesiogine diskriminacija Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 9 dalyje apibrėžiama, kaip elgesys su asmeniu, kai dėl pirmiau išvardintų pagrindų asmeniui taikomos mažiau palankios sąlygos, negu panašiomis aplinkybėmis yra, buvo ar būtų taikomos kitam asmeniui.

Pagal Lygių galimybių įstatyme įtvirtintą diskriminacijos sąvoką, tiriant diskriminacijos fakto buvimą ar nebuvimą, siekiama nustatyti, ar tam tikras elgesys, teisės norma, praktika galėtų tam tikrą asmenį dėl tam tikro asmens tapatybės požymio, t. y., aptariamam atveju – dėl negalios, priversti atsidurti mažiau palankioje padėtyje nei kitas asmuo, neturintis šio požymio.

Lygių galimybių įstatymo 4 straipsnyje įtvirtinta įrodinėjimo pareigos paskirstymo tvarka, nagrinėjant lygių galimybių principo pažeidimo atvejus, t. y., teismuose ar kitose kompetentingose institucijose nagrinėjant fizinių, juridinių asmenų, kitų organizacijų ir jų padalinių skundus, pareiškimus, prašymus, pranešimus ar ieškinius dėl diskriminacijos lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu, pareiškėjui nurodžius aplinkybes, leidžiančias daryti prielaidą dėl tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos buvimo, preziumuojama, kad tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos, priekabiavimo ar nurodymo diskriminuoti faktas buvo. Skundžiamas asmuo turi įrodyti, kad lygių galimybių principas nebuvo pažeistas.

Lietuvos Respublikos asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad asmuo su negalia turi teisę į prieinamą aplinką visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje.

Konkretūs reikalavimai dėl pastatų pritaikymo žmonių su judėjimo negalia poreikiams įtvirtinti statybų norminiuose dokumentuose.

Pagal aplinkos ministro 2019 m. lapkričio 4 d. įsakymu Nr. D1-653 patvirtinto statybos techninio reglamento STR 2.03.01:2019 „Statinių Reglamentas) 1 priedo 1.1 punkto nuostatas, gyvenamosios paskirties (trijų ir daugiau butų (daugiabučiai) pastatai (namai) priskirtini statiniams, kurie turi būti pritaikomi specialiesiems neįgaliųjų poreikiams.

Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2012 m. sausio 31 d. įsakymu „Dėl Kelių horizontaliojo ženklavimo taisyklių patvirtinimo“ Nr. 3-82 patvirtintų Kelių horizontaliojo ženklavimo taisyklių 29 punkte numatyta, kad „neįgaliojo su vežimėliu simbolis 1.24 žymi stovėjimo vietą, kurioje gali sustoti arba stovėti tik transporto priemonės, pažymėtos skiriamuoju ženklu „Neįgalusis“ arba neįgalių asmenų automobilių statymo kortele.“

Nagrinėjamu atveju Pareiškėjas teigė, kad namo požeminėje automobilių stovėjimo aikštelėje yra įrengta bendrojo naudojimo asmenų su negalia automobilių stovėjimo vieta, pažymėta dažais ant kelio (asfalto) dangos, kurie yra apsitrynę ir sunkiai įžiūrimi. Pareiškėjas informavo, kad kiti žmonės (be negalios) palieka savo automobilius šioje vietoje, tačiau Vilniaus miesto savivaldybė tokių skundų nenagrinėja, nes nėra kelio ženklo, žyminčio, jog vietos yra skirtos asmenims su negalia. Pareiškėjas Skunde nurodė, kad jaučiasi bejėgis šioje situacijoje, nes būdamas su negalia neturi kur pasistatyti automobilio. Jis teigia, kad kreipėsi į namo bendrijos pirmininką, kuris jam atsakė, kad gali užsakyti paslaugą dėl stovėjimo vietos paryškavimo, tačiau informavo, kad pats Pareiškėjas už tai turės susimokėti, nes už tai nebus mokama iš kaupiamųjų namo bendrijos lėšų.

Lietuvos Respublikos daugiabučių gyvenamųjų namų ir kitos paskirties pastatų savininkų bendrijų įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad bendrijos pirmininkas atsako už pastato

(pastatų), jo (jų) priklausinių ir pastato (pastatų) bendrojo naudojimo objektų techninės priežiūros organizavimą, šios priežiūros dokumentų parengimą, pildymą ir tvarkymą, taip pat bendrojo naudojimo žemės sklypo (sklypų) naudojimą ir tvarkymą pagal įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimus; butų ir kitų patalpų (pastatų) savininkų kaupiamųjų lėšų sąskaitos tvarkymą ir šių lėšų naudojimą pagal paskirtį (9, 11 punktai).

Tarnybai pateiktame Rašte namo bendrijos pirmininkas informavo, kad „Asmenims su negalia skirta stovėjimo vieta požeminėje automobilių stovėjimo aikštelėje buvo įrengta 2008 m. pagal patvirtinto statybos projekto sprendinius, pagal tuo metu galiojusius teisės aktų reikalavimus, įskaitant STR reikalavimus“. Namo bendrijos pirmininkas pažymėjo, kad „Požeminėje automobilių stovėjimo aikštelėje yra įrengta asmenims su negalia skirta stovėjimo vieta, kuri paženklinta Kelių eismo taisyklių 3 priede nustatytu neįgaliojo su vežimėliu simboliu Nr. 1.24. Ženklimas yra dalinai nusidėvėjęs, tačiau atpažįstamas ir vairuotojai privalo juo vadovautis.“ Jis taip pat informavo, kad kelio ženklų patalpoje įrengti yra techniškai neįmanoma.

Pažymėtina, kad nagrinėjamu atveju namo požeminėje automobilių stovėjimo aikštelėje asmenų su negalia automobilių stovėjimo vietos žymėjimas yra dalinai nusidėvėjęs, tačiau yra matomas, tai patvirtina namo bendrijos pirmininko atsiųstos nuotraukos (priedas).

Namo bendrijos pirmininkas Rašte informavo, kad Pareiškėjas negyvena minėtame name, bei nurodoma, kad jis nesikreipė į namo bendrijos pirmininką dėl automobilių stovėjimo vietos žymėjimo. Tačiau namo bendrijos pirmininkas nurodė, kad yra gavęs prašymą dėl žymėjimo atnaujinimo iš kitos namo gyventojos. Namo bendrijos pirmininkas Rašte pažymėjo, kad jau kreipėsi į ženklavimo paslaugas teikiančias įmones, kurios informavo, kad ženklavimo darbų žiemos sezono metu neatlieka dėl netinkamų oro sąlygų, dėl to darbus numatyta užsakyti ir atlikti esant tinkamoms oro sąlygoms.

Papildomai pažymėtina, kad 2024 m. kovo 22 d. namo bendrijos pirmininkas Tarnybai atsiuntė el. laiškų kopijas, patvirtinančias, kad jis 2024 m. kovo 20 d. kreipėsi į darbus vykdančią įmonę dėl automobilių stovėjimo vietos, skirtos asmenims su negalia, ženklavimo atnaujinimo ir prašė kuo skubiau paryškinti grafinį simbolį (žymėjimą).

Remiantis tuo, kas išdėstyta, atsižvelgiant į tai, kad požeminėje automobilių stovėjimo aikštelėje yra įrengta bendrojo naudojimo asmenų su negalia automobilių stovėjimo vieta, kuri, nors ir dalinai nusidėvėjusi, tačiau yra matoma, konstatuotina, kad nagrinėjamu atveju nėra objektyvių duomenų, leidžiančių konstatuoti, jog dėl (ne)tinkamo automobilio stovėjimo vietos, skirtos asmenims su negalia, daugiabučio namo požeminėje perėjoje, žymėjimo buvo netinkamai įgyvendinta pareiga, įtvirtinta Lygių galimybių įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkte.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi lygių galimybių įstatymo 14 straipsniu, 16 straipsniu, 17 straipsniu bei 29 straipsnio 2 dalies 5 punktu,

Lygių galimybių kontrolierė

n u s p r e n d ž i a:

1. Pripažinti Pareiškėjo skundą nepagrįstu, kadangi nepasitvirtino jame nurodyti pažeidimai.
2. Su sprendimu supažindinti Pareiškėją ir Daugiabučio namo Bajorų kelias Nr. 17 savininkų bendrijos pirmininką.

Sprendimas per 1 (vieną) mėnesį nuo jo gavimo dienos gali būti skundžiamas apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka arba Lietuvos administracinių ginčų komisijai (Vilniaus g. 27, 01402 Vilnius) Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatyme nustatyta tvarka.

Vaiko teisių apsaugos kontrolierė,
pavadojanti lygių galimybių kontrolierę

Edita Žiobienė

Priedas

